

RETSENSIOON

sugustest tiitlitega, "kaks ja pool tundi järjest! Ausal teel hängitud pääsmega naisülikuidel esitetudsel kuhu Mati Palm ja Ivo Kuusk said ilmselt ainult tutvuse kaudu! Kui keegi küsiks mu käest, ega ma juhuslikult taha kuhugi etenduse minna, siis ma ütleksin, et «Cosfan tutte ossia La scuola degli amanit» vööksin vaadata kas või ilma sõomata. Ehkki seal oli puhvet ka. Nii suure mulje jättis mulle 15. märts Operateate ja Teiste Haridustööliste Hoones Raekoja platsis.

No muusika on võrratu! Ehkki «Estonia» orkester on niivid külj enam-vähem laialdi läinud, aga üks vahva keeplilliühm on õnnek veel järel ja dirigentidest Kirill Raudsepp. Opetajate Majas ei olegi põrandal sees orkestri aukul, seda on teisel korrusel ja vanast teise korruuse porandasse auke ei tahetud enitada. Muusikud olid nurga taga niisi, aga mingit pahas mõttes nurgatagust muljet ei jäändud.

Lava ei olnud kah muud kui ise teitud. Ja nii kitsas ruum, et publik pidi saali astumiseks üle lava ronima. Võttis rambipalaviku sisse küll, kes enne polnud juhtunud laval käima. Aga kuni täpsustatud kohale ei jõetud just see erinev ongi, et kaubahallis, ütlemene, on ruumi palju, aga ikka võtab torisema, etendus võib olla kas või 'kitsikuses, aga ometi teeb olemise armsaks.

Itaalias on niusugune komme, et kui kaks õde jäävad ajutiselt ilma kavalerideta, siis sokutatakse nelle peagi uued kunded. Eks juhtunudik nii, et Eugen Antoni ja Olev Kriisa kutsuti täitsuootamatult sõitä ning Lydia Roos ja Kaire Ojasoo said varsti aru, et seal! võivad peigmehed ka mitte tagasi tulda! Nii need Idamaa mehed jaole saidki. Jaole heas mõtties. Tüdrukud ei tahtnud neile suudki anda. Ülesid alguses kohe ära, et ei mingil juhul, aga üsna pea veel pikem: «Così fan tutte ossia La scuola degli amanti». Tölkles on see "Armastuse kool". Kui onal ajal Velčmaa «Meistrite kooli» näidati, siis õid ka kõik kohad täis, aga igal vaatajali oli oma tool. Nüüd istus esimene rea kõrgeteistkünnne tooli peal 18 inimest! Armastuse asja "rahavad ju kõik meistrid olla.

Väga südamlik etendus. Palju huvitavat rahvast. Estonias ja tudengeid,

Lihisalt uskumatu, kui ilusad hambad on naisüliöpilastel Fiordiligi ja Dora-bella! Vaatad, suu ammuli, ja siis hakab piinlik et ise vana mees ja imetled noori naisi, siis heidad häbeliku piigu lava körval, ja hääbenejatel oleks huvitav vaa-gused nagu Kadrioru lossis, vahest veagi kahvatuma sinisega, aga muidu lõpmata ühked. Väheajal sai vaadatud, puhtveti oli šampust küll. Oleksin tahtnud neile armsatele inimestele pudeli viia, aga ei osanud otstudata, kas nad tilde hooli-

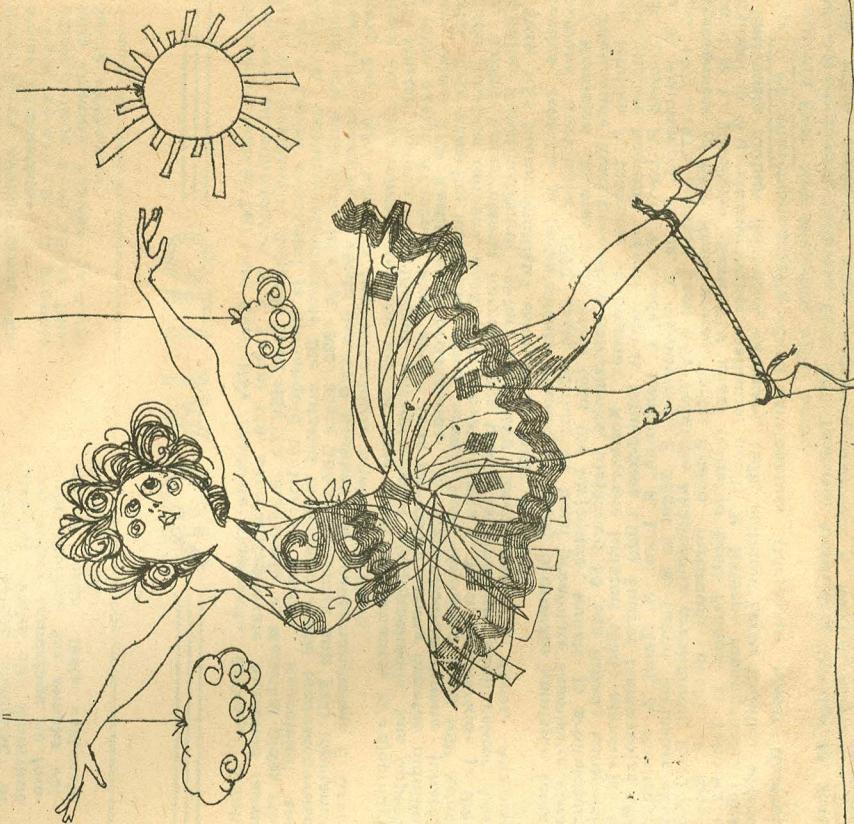
on. Lihisalt uskumatu, kui ilusad hambad on naisüliöpilastel Fiordiligi ja Dora-bella! Vaatad, suu ammuli, ja siis hakab piinlik et ise vana mees ja imetled noori naisi, siis heidad häbeliku piigu lava körval, ja hääbenejatel oleks huvitav vaa-gused nagu Kadrioru lossis, vahest veagi kahvatuma sinisega, aga muidu lõpmata ühked. Väheajal sai vaadatud, puhtveti oli šampust küll. Oleksin tahtnud neile armsatele inimestele pudeli viia, aga ei osanud otstudata, kas nad tilde hooli-

vad. Üks itaalia pudel seisis neil laval ühittelugu, aga ei saanud nad sedagi tühjaks, peale Alfonso ei võtnud keegi. Kuidas piltide vahel dekoratsioone vahetatakse, see on lihtsalt väga vaimukas, aga kuidas täpselt, sellest mävakin. Kõik muu olen naganii välja lobisenud!

Välja minnes katususin järel: jah, neid ahje enam siiski vist ei köeta. Muidu täpselt nagu Kadrioru lossis, seal kah vist ei köeta enam puudega, sealult veidi kahvatuma sinisega kirja-tud ahjupotid.

Vist hakkan vanaks jääma, kuidas üks noorte inimeste näitemäng ja laulmine muidu meelee nii rõomsaks võivad teha. Cosige teiegi fan tutte! Ossia La scuola degli amanti.

OPERAAL

PRIIT PÄRN

Nad kirjutavad teatrist, alati nii keeruliseid, et kunagi ei saa aru, kas neile meeldis või ei meeldinud või ei saanud nad ise kah aru. Teinekord on ilus tükk, aga siis loed lehest ja hakkab paina. Västadt jälle etendust ja hakkab jälle hea. Siis loed jälle lehest ja hakkab jälle halb. Need on need kaks teatrimaski: see, mis naerab, on vaataja oma, see, mis nutab, on kritiku oma.

Nüüd mõtlesin, et peab ikka ise arvustama. Nii tore lugu oli, et ei saa enam vait olla. Teatris olin ilusti vait, aga kui välja sain, hakkasin kohe ümbersema Mozarti laule abee Lorenzo da Ponte libretose. Sest kui üliöpilased võivad ilma diplomita laulda, siis võib ju tänuilik vaa-taja ka ilma diplomita ümniseda. See oper on ni öpetlik, et seda mängiti Opetajate Majas. Ametlikult on 'tal veel pikem: «Così fan tutte ossia La scuola degli amanti». Tölkles on see "Armastuse kool". Kui onal ajal Velčmaa «Meistrite kooli» näidati, siis õid ka kõik kohad täis, aga igal vaatajali oli oma tool. Nüüd istus esimene rea kõrgeteistkünnne tooli peal 18 inimest! Armastuse asja "rahavad ju kõik meistrid olla.

Väga südamlik etendus. Palju huvitavat rahvast. Estonias ja tudengeid,

EDGAR VALTER

